

VINDECA PE MULTI CARE SUFEREAU DE DIFERITE BOLI -

Comentariu evanghelic al P. Alberto Maggi OSM

Mc 1,29-39

29 Apoi, ieșind din sinagogă, a intrat în casa lui Simon și Andrei, împreună cu Iacob și Ioan. 30 Soacra lui Simon zăcea la pat având febră, iar ei i-au vorbit îndată despre ea. 31 El s-a apropiat și, prinzând-o de mână, a ridicat-o. Atunci febra a lăsat-o și ea a început să-i slujească.

32 Când s-a inserat, după ce a apus soarele, i-au adus la el pe toți bolnavii și posedații de diavol 33 și toată cetatea era adunată la ușă. 34 El a vindecat pe mulți care sufereau de diferite boli și a alungat mulți diavoli. Pe diavoli nu-i lăsa să vorbească pentru că îl cunoșteau. 35 Dimineața, încă pe întuneric, sculându-se, a ieșit și s-a dus într-un loc retras și se ruga. 36 Simon și cei care erau cu el l-au căutat 37 și, găsindu-l, i-au spus: „Toți te caută”. 38 El le-a spus: „Să mergem în altă parte, prin cetățile învecinate, ca să predic și acolo, căci pentru aceasta am venit”. 39 Și a mers prin toată Galileea, predicând în sinagogile lor și alungând diavoli.

Pentru a înțelege acest pasaj din această duminică, este necesar să-l introducem în contextul său care este ziua sabbatului, zi în care sunt interzise cam 1.521 de acțiuni. Acest număr se naște din 39 de lucrări necesare pentru construirea templului din Ierusalim, din care fiecare este subdivizat în alte 39 de activități, într-un total de 1.521 acțiuni. Și printre acestea este interzis să se viziteze și să se îngrijească bolnavii.

Să-l ascultăm pe Marcu. **Apoi, ieșind din sinagogă**, în sinagogă a fost un incident, Isus a fost contestat de o persoană cu duh necurat, **a intrat în casa lui Simon și Andrei**, care pare că nu au fost prezenți la cultul din sinagogă, **împreună cu Iacob și Ioan** care în schimb evident erau cu Isus în sinagogă.

Deci avem două perechi de frați, una mai practicantă, Iacob și Ioan, și alta se pare mai puțin practicantă. De fapt au nume de origine greacă, Simon și Andrei. **Soacra lui Simon zăcea la pat având febră**. Este o femeie, și femeile sunt considerate o nuliitate, și mai mult este bolnavă, de aceea este într-o condiție impură, necurată.

O femeie în acele condiții trebuie evitată. Dar în schimb, **îndată**, imediat după ieșirea din sinagogă, **ei i-au vorbit despre ea**. Este efectul Vestei Bune anunțată de Isus în sinagogă, o veste care nu divide oameni între puri și impuri, care nu marginalizează și nu exclude, ci tuturor comunică iubirea Sa.

El s-a apropiat și, prinzând-o de mână, deci Isus caută să o vindece, **a ridicat-o**. Era interzis, fiindcă că a atinge o persoană impură înseamnă a-și asuma impuritatea sa. Ei bine, Isus ignoră obligațiile sabbatului. De fiecare dată în care Isus se găsea în conflict între respectarea legii lui Dumnezeu și binele omului, nu a avut ezitări, a ales mereu binele omului.

Făcând binele omului este sigur deasemenea că face binele lui Dumnezeu, deseori pentru binele lui Dumnezeu, pentru onoarea lui Dumnezeu, se face rău omului. Deci Isus o ia de mână, încalcă legea, iar **febra a lăsat-o și ea a început să-i slujească**, să servească.

Verbul folosit de evanghelist este același din care provine cuvântul pe care-l cunoaștem cu toți **”diacono”**. Cine este diacon? Este cel care liber servește din iubire. Ei bine această expresie a fost deja folosită pentru îngerii care, după tentații, servesc lui Isus în deșert. Deci Marcu pregătește rolul femeilor precum cel al îngerilor, care sunt ființele cele mai apropiate de Dumnezeu. Deci femeia, considerată persoana cea mai departe de Dumnezeu, după părerea evanghelistului, în realitate este cea mai aproape de Dumnezeu.

În timp ce în casă necesitatea unei persoane era mai importantă decât sabbatul, în oraș sabbatul este mai important decât necesitatea persoanelor. De fapt, **când s-a înserat**, expresie care în Marcu este mereu negativă, **după ce a apus soarele**, deci se așteaptă să treacă ziua de sabbat în care este interzis vizitarea și îngrijirea bolnavilor, **i-au adus la el pe toți bolnavii**. Evanghelistul folosește expresia **"care stăteau rău"**, și este o aluzie la profetul Ezechiel, capitolul 34,4 unde Domnul denunță păstorii și spune: **nu a-ți îngrijit acele oi care stăteau rău**. Deci nu se tratează de bolnavi, cât de poporul oprimat de păstori săi. **Posedații de diavol**. Posedat de diavol este cel care este posedat de un duh necurat și care manifestă comportamentul său abitual și este cunoscut pentru această. **Toată cetatea era adunată la ușă**, literar întrunită, reunită iar rădăcina verbului este aceeași din care derivă cuvântul "sinagogă". Este un moment de mare succes a lui Isus.

El a vindecat pe mulți care sufereau de diferite boli și a alungat mulți diavoli. Am văzut deja de altă dată că eliberarea, alungarea diavolilor, a demonilor, înseamnă eliberarea de ideologia religioasă naționalistă care-i face refractari și ostili la anunțul Vestei Bune a lui Isus. Dar **pe diavoli nu-i lăsa să vorbească pentru că îl cunoșteau**. Adică îl recunosc pe Isus ca și Mesia așteptat de tradiție, exat precum a făcut persoana posedată de un duh necurat din sinagogă. Ei bine Isus în fața întregului oraș care-l ascultă, care este gată să-l urmeze, Isus refuză tentația puterii, a succesului. **Dimineța sculându-se, încă pe întuneric**, deci când lipsește lumina, **a ieșit și s-a dus într-un loc retras și se ruga**.

Este prima oară din cele trei în care evanghelistul îl prezintă pe Isus în rugăciune. De fiecare dată, mereu este într-o situație de pericol sau dificultate pentru discipoli săi. Aici se roagă pentru că, așa cum vom vedea, discipolii sunt exaltați de succesul lui Isus, apoi se roagă după diviziunea pâinilor când este tentația de a vedea în Isus un lider care poate rezolva problemele societății; și în final se roagă în Ghetimani cu puțin înainte de a fi capturat. Se roagă tocmai pentru discipoli care nu vor fi capabili să înfrunte această dramă, acest moment dificil.

Dar Simon și cei care erau cu el l-au căutat. Evanghelistul folosește aceleași expresii care în cartea Exodului se regăsesc pentru a indica pe faraon care se merge pe urmele poporului ebraic pentru a-i împiedica exodul, eliberarea.

Și, găsim-l, i-au spus: „Toți te caută”. Acest verb **"a căuta"** în Marcu este mereu negativ. Ei bine Isus nu rămâne la Cafarnaum, dar îi invită să-l urmeze. Nu are tentația puterii. **El le-a spus: Să mergem în altă parte, prin cetățile învecinate, ca să predic și acolo**. Isus începe să predice, nu mai învață. A învățat în sinagogă unde a învățat înseamnă a anunța ceva sprijinindu-se pe textele Scripturii, a Vechiului Testament.

Isus, după eșecul din sinagogă, nu mai învață ci predică. A predica înseamnă a anunța noutatea împărăției lui Dumnezeu fără a se sprijini pe tradiția din trecut. **Căci pentru aceasta am venit!** Aici traducerea "am venit" nu este exactă; pare că Isus a venit pe lume pentru aceasta. No, verbul folosit de evanghelist este **"ieșire"**, adică – pentru aceasta am ieșit, am lăsat Cafarnaum, pentru a nu fi limitat la Cafarnaum, dar trebuie să merg să vestesc întregii umanități.

Și a mers prin toată Galileea, predicând, iată Isus deja nu mai învață, ci predică, **în sinagogile lor și alungând diavoli**, demoni. Evanghelistul pare că face aluzie la faptul că locul unde diavoli sunt adunați sunt chiar sinagogile, locurile de cult. Era instituția religioasă care poseda, stăpânea persoanele prezentând lor o imagine de Dumnezeu complet deviată de cea care va fi forma cu care Isus îl va prezenta pe Tatăl Său.